

Насамкінець варто зазначити, що нейтралізація зовнішніх та внутрішніх загроз є однією із ключових функцій системи економічної безпеки підприємства, яка передбачає вироблення комплексного стратегічного підходу та формування чіткого послідовного алгоритму ефективної протидії негативному впливу імовірних та вже існуючих загрозливих факторів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Азаренков Г.Ф., Сердечна С.М. Формування аналітичного інструментарію забезпечення економічної безпеки стратегічного розвитку підприємства. *Молодий вчений*. 2017. №5 (45). С. 508–517.
2. Іванків О. Діагностика загрози економічній безпеці підприємства й напрями їх нівелювання в умовах євроінтеграційних процесів. *Економічний часопис Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки*. 2016. №1. С. 40–45.
3. Управління фінансовою безпекою економічних суб'єктів : навч. посіб. / Державний вищий навчальний заклад “Українська академія банківської справи Національного банку України” ; за заг. ред. д-ра екон. наук, проф. С. М. Фролова ; [С. М. Фролов, О.В. Козьменко, А. О. Бойко та ін.]. Суми : ДВНЗ “УАБС НБУ”, 2015. 332 с.

Кіта Тетяна Миколаївна, магістрантка,
Король Володимир Степанович, к.е.н., доцент,
доцент кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту

ОЗНАКИ АДАПТИВНОЇ СИСТЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТІЙКОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ ТА ЇЇ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

Основним фактором економічного зростання будь-якої держави є необхідність забезпечення її економічної безпеки, що досягається за рахунок дослідження сучасних процесів щодо забезпечення високого рівня національної безпеки, вдосконалення системи управління національним господарством, моделювання та прогнозування розвитку виробничо-економічних і загальної економічних систем, наукового осмислення економічних явищ, що зумовлюють необхідність реформування національної економіки. Саме формування уявлень про систему забезпечення стійкості національної економіки та її економічної безпеки має трансформуватися від дослідження її як системи, яка містить проблему, до такої системи, яка проблему вирішує.

Оскільки змістом економічної системи є комплекс усіх її мета систем, підсистем та компонентів, а також сукупність процесів (значить і відносин, суперечностей, тенденцій розвитку тощо) та зв'язків між ними, то його розкриття можливе лише в сукупності економічних законів і категорій, що ґрунтуються на них [1, с.44].

Здійснюючи управління системою забезпечення стійкості національної економіки та її економічної безпеки, можна досягнути визначених цілей шляхом реалізації структурою-атрактором комплексу функціональних завдань, для вирішення яких у дослідженні сформульовано та розроблено принципові положення, показники, засоби і методи, що дозволяють обґрунтувати достовірність й ймовірність підвищення конкурентоспроможності національної

економіки в разі запровадження системи забезпечення стійкості та економічної безпеки останньої.

Формування адаптивної системи вимагає розроблення нових методів та моделей, які враховують наступні її якості: не стаціонарність, непередбачуваність поведінки, здатність до адаптації, спроможність протистояти руйнівному впливу, можливість до альтернативної поведінки, а також до змін власної структури, спрямованість до ціле покладання. Розроблення комплексу теоретичних, методологічних, методичних і практичних аспектів формування системи забезпечення стійкості національної економіки та її економічної безпеки на основі системно-синергетичного підходу та її адаптація в сучасних умовах дозволить розв'язати актуальні національно-економічні проблеми.

Адаптивна система забезпечення стійкості національної економіки та її економічної безпеки:

1. Множина елементів – підсистем
2. Властивості підсистем
3. Структура зв'язків і відносин між підсистемами
4. Структура цілей підсистем
5. Зміни зовнішнього середовища та нелінійний відклик на вплив

Важливою є й рефлексивна фаза, що передбачає постійний аналіз мети, задач та результатів реалізації моделі адаптивної системи забезпечення стійкості національної економіки та її економічної безпеки. Моніторинг ефективності реалізації цієї моделі – це процес регулярного збору та аналізу ключових індикаторів для визначення тих зрушень чи прогресу, що досягнуті у процесі реалізації програми, та полягає у виконанні двох взаємопов'язаних функцій: спостереження (відстеження) і попередження. При цьому, 364 відстеження здійснюється з метою виявлення відповідності наявного стану системи забезпечення стійкості національної економіки та її економічної безпеки бажаному результату, а спостереження – з метою своєчасного виявлення та нейтралізації негативного впливу екзо- та ендогенних факторів. У цілому для проведення моніторингу важливими є такі компоненти: індикатори; організація процесу регулярного збору фактичних даних; співставлення оптимальних і фактичних показників та визначення відхилень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Данилишин Б.М. Феноменологічні альтернативи економічного зростання України : [монографія] / Б.М. Данилишин, В.В. Микитенко. – [у 2-х т.]. – Т.1. – К.: ЗАТ „Нічлава”, 2008. – 336 с.
2. Коломієць І.Ф. Загрози та виклики економічній безпеці держави: синергетичний аспект / І.Ф. Коломієць, О.В. Пабат // *Регіональна економіка*. – 2011. – № 1. – С. 7-13.
3. Ліпкан В.А. Синергетичний і гомеостатичний підходи до системи національної безпеки [Електронний ресурс] / В.А. Ліпкан // *Науковий вісник національної академії внутрішніх справ*. – 2003. – № 2.- Режим доступу: http://www.naicu.kiev.ua/tslc/pages/biblio/visnik/2003_2/_zmist_03/lipka.htm